

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/152/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116230365
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4116230365.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu : Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47232480, proti žalovanej: A.. B. J. - CORA, Hurbanova 3164/10, Zlaté Moravce, IČO: 35101083, o zaplatenie sumy 480,99 eura , o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 9C/427/2016-40 zo dňa 22.06.2017 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku čo do sumy 34,40 eura a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 190,24 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaná má právo náhradu trov konania vo výške 20 %. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 3 písm. b), § 4 ods. 1, § 6 ods. 5 písm. a), § 6 ods. 6, § 7 ods. 1-3, § 10 ods. 1, 2, 4 písm. a), § 10 ods. 5 zák. č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 101 a § 102 Občianskeho zákonníka ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že žaloba je dôvodná čiastočne a to do sumy 190,24 eura a vo zvyšku žalobu zamietol. V dôvodoch uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 15.11.2016 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 479,59 eura, ktorá pozostáva z nezaplatených úhrad za služby verejnosti (telekomunikačné poplatky) vo výške 446,59 eura a pokuty v sume 33,- eur a z poštových sadziieb v sume 1,40 eura podľa zákona č. 340/2012 Z.z. z dôvodu, že žalovaná ako platiteľ koncesionárskych poplatkov podľa § 3 písm. b) zákona č. 340/2012 Z.z. s periodicitou platenia úhrad mesačne (§ 7 citovaného zákona) vo výške 4.64 eura si túto povinnosť nespĺnila za obdobie január 2011 až júl 2014 pretože nezaplatila úhradu za poskytnuté služby spolu vo výške 446,59 eura. Žalobca ju vyzval výzvou zo dňa 13.04.2016 na zaplatenie úhrady pozostávajúcej z úhrady za služby (446,59 eura) a poštovnej sadzby v sume 1,40 eura. Žalovaná na výzvu nereagovala, požadovanú úhradu nezaplatila, preto v zmysle § 10 ods. 4, 5 zák. č. 340/2012 Z.z. je povinná zaplatiť aj pokutu vo výške 33 eur.

1.2 Okresný súd Nitra vo veci vydal platobný rozkaz dňa 21.11.2016 pod č. k. 9C/427/2016-13 proti ktorému podala dňa 02.01.2017 žalovaná odpor a vzniesla námietku premlčania. V dôsledku podaného odporu sa platobný rozkaz uznesením 9C/427/2016 - 22 zo dňa 13.02.2017 v zmysle § 267 ods. 3 CSP zrušil a súd vo veci nariadil pojednávanie a rozhodol napadnutým rozsudkom.

1.3 Súd prvej inštancie v dôvodoch uviedol, že žalobca je verejnoprávnu inštitúciou zriadenou na základe zákona č. 532/2010 Z.z. o Rozhlase a televízii Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Žalovaná je platiteľom úhrady za služby verejnosti podľa § 3 písm. b) zákona č. 340/2012 Z.z. pretože zamestnáva 3-9 zamestnancov. Súd sa vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovanou najskôr zaoberal tým, či je nárok žalobcu uplatnený podanou žalobou premlčaný. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v prejednávanej veci ide o

premlčanie práva v časti na zaplata sumy nad 190,24 eura ,ktoré právo sa premlčí vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka, keďže zákon pre uvedené právo neuvádza osobitnú (kratšiu alebo dlšiu) premlčaciu dobu. Žalobca podal žalobu až dňa 15.11.2016, teda v čase keď bol zjavne jeho nárok na zaplata sumy za obdobie apríl 2008 - 15.11.2011 vo výške 225,20 eura premlčaný. Zohľadniac uvedené skutočnosti a citované právne predpisy konštatoval, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne v časti zaplata istiny vo výške 190,24 eura t.j za obdobie november 2011 - apríl 2016, preto v tejto časti žalobe vyhovel a v časti zaplata zvyšnej sumy istiny, poštovného vo výške 1,40 eura a pokuty v sume 33,- eur (§ 10 ods. 4 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z.), žalobu zamietol. Žalobca nežiadal popri istine zaplata úrokov z omeškania, preto mu ich súd nepriznal. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a z neho vyplývajúcou zásadou pomeru úspechu vo veci, ktorý mala žalovaná v rozsahu 20% , ktorý nárok jej voči žalobcovi priznal.

2.Proti tomuto rozsudku vo výroku o zamietnutí žaloby a v súvisiacom výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, navrhol rozsudok v napadnutom výroku zmeniť a priznať mu nárok v celom rozsahu a zaviazat žalovanú na náhradu trov konania, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP a že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam(ust. § 365 ods. 1 písm. f/CSP). Namietal, že súd vo svojom rozhodnutí absolútne neodôvodnil, prečo žalobcovi nebola priznaná pokuta vo výške 33 eur a poštové sadzby vo výške 1,40 eur. V zmysle § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované RTVS je žalobca povinný platiteľa vyzvat na zaplata úhrady a poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy. Ak platiteľ na základe výzvy nezplatí ani do 30 dní od jej doručenia, je v zmysle § 10 ods. 3 a ods. 4 cit. zákona povinný uhradiť aj pokutu v príslušnej sadzbe podľa § 10 ods. 4 písm. a) zákona. V zmysle § 10 ods. 5 zákona je potom žalobca povinný uplatniť si u platiteľa nárok na zaplata úhrady, poštových sadzieb a pokuty na súde. Žalobca zákonom stanovený postup dodržal, žalovanú vyzval na zaplata úhrady výzvou zo dňa 13.04. 2016 (žalovaná doručenie výzvy nepoprela a preto podľa § 151 ods. 1 CSP sa doručenie považuje za nesporné) a preto má žalobca nárok aj na priznanie pokuty a poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy. Súd neuviedol v dôvodoch rozsudku, prečo nárok na pokutu a poštovné zamietol. V súvislosti s právom účastníka na riadne odôvodnenie rozsudku poukázal na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04, IV.ÚS 296/09, III.ÚS 311/07, II.ÚS/410/06).Je toho názoru, že súd prvej inštancie nedostatočným odôvodnením rozsudku znemožnil žalobcovi uskutočniť jemu patriace procesné práva, keďže sa nemôže voči rozsudku efektívne brániť (žalobca nevie z akého dôvodu mu súd nepriznal žalovanú pokutu vo výške 33 eur a poštové sadzby vo výške 1,40 eur)a takýto procesný postup je porušením práva na spravodlivý proces. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca k žalobe pripojil výzvu na zaplata úhrad zo dňa 13.04.2016 a prehľad predpisov a platieb a hromadný elektronický podací hárok a keď že doručenie výzvy sa v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP považuje za nesporné, žalobca dodržal zákonom predpísaný postup , ktorý je nevyhnutný na priznanie pokuty a poštových sadzieb, napriek tomu mu súd tento nárok nepriznal, čím dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

3.Žalovaná na odvolanie žalobcu reagovala písomným podaním v ktorom uviedla, že dňa 11.10.2017 žalobcovi uhradila sumu 190,24 eura na základe rozsudku vydanému v tejto veci.

4. Žalobca písomným podaním doručeným súdu 15.03.2018 čiastočne zobral žalobu späť v sume 190,24 eura z dôvodu, že žalovaná túto sumu uhradila. Vo zvyšnej časti (pokuta 33 eur a poštovné 1.40 eur) trval na žalobe z dôvodov uvedených v odvolaní.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, §362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379,§380CSP) a skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie(§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku čo do sumy 34,40 eura (vo zvyšnej zamietajúcej časti nebol rozsudok odvolaním napadnutý) a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a podľa § 391 ods. 1 CSP v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V prejednávanej veci bolo z obsahu spisu zistené, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa15.11.2016 domáhal zaplata sumy pozostávajúcej z istiny 446,59 eura ako nezaplatených koncesionárskych poplatkov žalovanou za obdobie január 2011 až júl 2014, poštovného

za výzvu na úhradu vo výške 1,40 eura a z pokuty vo výške 33 eur. Žalobca žalobu oprel o zák. č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska. Súd prvej inštancie na danú vec správne aplikoval tento zákon, ale v zamietajúcej časti týkajúcej sa pokuty a poštovného svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil a tým je jeho rozhodnutie v napadnutej časti nepreskúmateľné. Posudzujúc odvolanie žalobcu podľa jeho obsahu, žalobca odvolaním nenapadol zamietajúci výrok v časti týkajúcej sa zamietnutia istiny 254,95 eura (úhrady telekomunikačných poplatkov) pre premlčanie, preto túto časť rozsudku odvolací súd nepreskúmaval. Predmetom odvolacieho prieskumu bolo zamietnutie zaplatenia pokuty v sume 33 eur a poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy v sume 1.40 eura, spolu suma 34.40 eura.

7. Zákon č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov upravuje platenie, vyberanie a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania(ďalej len " úhrada").

8. Platiteľom podľa § 3 písm. b) zákona je právnická osoba, ktorá zamestnáva aspoň 3 zamestnancov. V období za ktoré sa žalobca domáha úhrady (január 2011 až júl 2014) žalovaná spĺňala podmienku § 3 písm. b) zákona o počte zamestnancov a bola v rozhodnom období platiteľom podľa zákona č. 340/2012 Z.z.

9. Žalobca preukázal, že je vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady podľa § 4 ods. 1 zákona a v § 10 ods. 5 mu zákon ukladá povinnosť úhrady vymáhať podaním žaloby na súde.

10. Zákon v § 7 upravuje platenie úhrad platiteľom , pričom ide o povinnosť vyplývajúcu pre platiteľa priamo zo zákona (§ 7 ods. 1) a úhrada sa platí mesačne(§ 7 ods. 2). Z toho vyplýva, že žalovaná mala zo zákona povinnosť platiť úhradu od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci v ktorom sa stala platiteľom a to mesačne vo výške 4,64 eura (§ 6 ods. 5 písm. a/) . Pretože žalovaná si uvedenú povinnosť nesplnila, žalobca mal zo zákona povinnosť písomne ju vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady (§ 10 ods. 2). Povinnosť platiť pokutu 33 eur vyplýva z ust. § 10 ods. 4 písm. a/ zák.č. 340/2012 Z.z. a to za splnenia tam uvedených podmienok (nezaplatenie úhrady a poštových sadziieb v lehote 30 dní od doručenia výzvy podľa § 6 ods. 5 písm. a/ cit. zákona).

11. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces a táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania. Rozsah preskúmaného práva aj povinnosti odvolacieho súdu je určený rozsahom a dôvodmi odvolania, ktorým sa rozumejú napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 379 a 380 ods. 1 CSP). Pri rozhodovaní o odvolaní odvolací súd zisťuje aj to, či odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie je riadne odôvodnené vo vzťahu ku všetkým preskúmaným výrokom daného rozhodnutia. Nedostatok odôvodnenia v podstatných súvislostiach možno vo všeobecnosti posúdiť ako odňatie možnosti účastníka konať pred súdom, a to v tom smere, že v odvolaní nemôže podľa § 363 CSP uviesť a namietat konkrétne nesprávny postup súdu alebo právny názor súdu, ak tento čiastočne alebo úplne absentuje.

12. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru zahŕňajú v sebe aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces.

14. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany v konaní na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany. Porušením uvedeného práva strany na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa strane konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma

možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

15. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia v dôsledku nedostatku dôvodov alebo jeho nezrozumiteľnosti je vždy dôvodom na zrušenie takéhoto rozhodnutia. Výrok rozhodnutia musí byť dostatočne odôvodnený a dôvody musia byť jasné a presvedčivé. Výrok, ktorý nemá svoj obsah v odôvodnení, nemožno za taký považovať. Nedostatok tohto obsahu sa môže prejavíť v nezrozumiteľnosti a tým aj nepreskúmateľnosti dôvodov, prípadne nedostatku dôvodov, čo nedáva podklad pre výrok. Pritom nie je rozhodujúce, že výrok by bol pri správnom odôvodnení správny. Z uvedeného vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštalácie musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

16. Po preskúmaní rozsudku v napadnutej časti zamietajúceho výroku dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok je v tejto časti nepreskúmateľný pre absenciu dôvodov. Súd prvej inštalácie žalobe čiastočne vyhovel a to v istine 190,24 eura (nezaplatené úhrady za služby za obdobie november 2011 až apríl 2016) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol t.j. istinu 256,35 eura, poštovú sadzbu vo výške 1.40 eura a pokutu vo výške 33 eura. V odôvodnení zamietajúceho výroku len uviedol, že istinu nad prisúdenú sumu 190,24 eura považuje za premlčanú a v časti zamietnutia pokuty a poštovej sadzby absentuje akékoľvek odôvodnenie. Za odôvodnenie nemožno považovať len citáciu príslušných ustanovení ktoré aplikoval na prejednávany prípad ale neuviedol, aké skutkové a právne závery z nich vyvodil. Súd prvej inštalácie sa v dôvodoch rozsudku vôbec nezaoberal tým, či sú splnené zákonné podmienky na zaplatenie pokuty v zmysle ust. § 10 ods. 4 písm. a) ako aj na zaplatenie poštovej sadzby v súvislosti s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady v zmysle ust. § 10 ods. 2 zák. č. 340/2012 Z.z.

17. Úlohou súdu prvej inštalácie v novom rozhodnutí bude opätovne rozhodnúť o časti uplatneného nároku a rozhodnutie odôvodniť v zmysle požiadaviek kladených na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, vrátane vysporiadania sa s argumentáciou žalobcu v odvolaní a posúdiť opätovne uplatnený nárok žalobcu v časti zaplatenia pokuty a poštovej sadzby. V novom rozhodnutí súd prvej inštalácie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

18. Odvolací súd k dispozitívnemu úkonu žalobcu- čiastočné späťvzatie žaloby dodáva, že o ňom nerozhodoval, pretože tento úkon je právne irelevantný, keďže výrok rozsudku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 190,24 eura nadobudol dňa 10.10.2017 právoplatnosť (žiadna zo strán nepodala voči nemu odvolanie) a čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom podaním doručeným súdu 15.03.2018 nespĺňa dispozitívny úkon v zmysle ust. § 370 ods. 1,3 CSP o ktorom by musel odvolací súd rozhodnúť. Podľa tohto ustanovenia odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia žaloby len vtedy, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštalácie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, čo nie je tento prípad.

19. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).